

Υπόθεση C-243/23 [Drebers]¹

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία κατάθεσης:

18 Απριλίου 2023

Αιτούν δικαστήριο:

Hof van Beroep te Gent (Βέλγιο)

Ημερομηνία απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

28 Ιουνίου 2022

Εκκαλούσα:

Belgische Staat / Federale Overheidsdienst Financiën

Εφεσίβλητη:

L BV

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Η κύρια δίκη αφορά το ζήτημα αν η L BV έχει δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ για ορισμένες εργασίες μετατροπής κτιρίου το οποίο χρησιμοποιείται εν μέρει για επαγγελματικούς σκοπούς.

Αντικείμενο και νομική βάση της αίτησης προδικαστικής απόφασης

Με την παρούσα αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, η οποία υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, ερωτάται αν τα άρθρα 187 και 189 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (στο εξής: οδηγία περί ΦΠΑ) αντιτίθενται σε ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη (δηλαδή στο άρθρο 48, παράγραφος 2, και στο άρθρο 49 WBTW, σε συνδυασμό με το άρθρο 9 KB αριθ. 3), σύμφωνα με την οποία, σε περίπτωση εργασιών μετατροπής υπάρχοντος κτιρίου, η παρατεταμένη περίοδος διακανονισμού των 15 ετών εφαρμόζεται μόνον εφόσον

¹ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

μετά την ολοκλήρωση των εργασιών υπάρχει «νέο κτίριο» κατά την έννοια του άρθρου 12 της οδηγίας περί ΦΠΑ, μολοντί η οικονομική διάρκεια ζωής ενός κτιρίου που έχει αναμορφωθεί ουσιωδώς –το οποίο ωστόσο δεν θεωρείται «νέο κτίριο» βάσει των διοικητικών κριτηρίων του εθνικού δικαίου– είναι η ίδια με την οικονομική διάρκεια ζωής ενός νέου κτιρίου, η οποία είναι σημαντικά μεγαλύτερη από την περίοδο των 5 ετών που προβλέπει το άρθρο 187 της οδηγίας περί ΦΠΑ, και αν το εν λόγω άρθρο 187 έχει άμεσο αποτέλεσμα.

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν τα άρθρα 187 και 189 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη (δηλαδή στο άρθρο 48, παράγραφος 2, και στο άρθρο 49 WBTW σε συνδυασμό με το άρθρο 9 KB nr. 3 van 10 december 1969, met betrekking tot de aftrekgeregeling voor de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde), σύμφωνα με την οποία η παρατεταμένη περίοδος διακανονισμού (των 15 ετών) εφαρμόζεται σε περίπτωση εργασιών μετατροπής υπάρχοντος κτιρίου μόνον εφόσον μετά την ολοκλήρωση των εργασιών υπάρχει «νέο κτίριο» κατά την έννοια του άρθρου 12 της ως άνω οδηγίας βάσει των κριτηρίων του εθνικού δικαίου, μολοντί η οικονομική διάρκεια ζωής ενός κτιρίου που έχει αναμορφωθεί ουσιωδώς (το οποίο ωστόσο δεν αποτελεί βάσει των διοικητικών κριτηρίων του εθνικού δικαίου «νέο κτίριο» κατά την έννοια του άρθρου 12) είναι η ίδια με την οικονομική διάρκεια ζωής ενός νέου κτιρίου, η οποία είναι σημαντικά μεγαλύτερη από την περίοδο των 5 ετών που προβλέπει το άρθρο 187 της οδηγίας 2006/112, όπως προκύπτει μεταξύ άλλων από το γεγονός ότι οι εργασίες που πραγματοποιήθηκαν αποσβένονται σε χρονικό διάστημα 33 ετών, το οποίο αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα απόσβεσης των νέων κτιρίων;

Έχει άμεσο αποτέλεσμα το άρθρο 187 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, με συνέπεια ο υποκείμενος στον φόρο που έχει πραγματοποιήσει σε κτίριο εργασίες οι οποίες δεν καθιστούν μεν δυνατό τον χαρακτηρισμό του αναμορφωμένου κτιρίου, βάσει των κριτηρίων του εθνικού δικαίου, ως «νέου κτιρίου» κατά την έννοια του άρθρου 12 της ως άνω οδηγίας, συνδέονται όμως με οικονομική διάρκεια ζωής που είναι ίδια με την οικονομική διάρκεια ζωής αντίστοιχων νέων κτιρίων στα οποία εφαρμόζεται περίοδος διακανονισμού 15 ετών, να μπορεί να επικαλεστεί την εφαρμογή της περιόδου διακανονισμού των 15 ετών;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Άρθρα 12, 187 και 189 της οδηγίας περί ΦΠΑ

Άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Άρθρο 1, παράγραφος 9, πρώτο εδάφιο, σημείο 1, άρθρο 48, παράγραφος 2, και άρθρο 49 του Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde (βελγικού κώδικα φόρου προστιθεμένης αξίας, στο εξής: WBTW)

Άρθρο 9 του Koninklijk besluit nr. 3 met betrekking tot de aftrekregeling voor de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde (βελγικού βασιλικού διατάγματος αριθ. 3 περί εκπτώσεων κατά την εφαρμογή του φόρου προστιθεμένης αξίας, στο εξής: KB αριθ. 3)

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Η L BV είναι εταιρία εντός της οποίας ασκείται το επάγγελμα του δικηγόρου. Διαθέτει εδώ και πολλά χρόνια ακίνητο το οποίο χρησιμοποιείται εν μέρει για ιδιωτικούς σκοπούς και εν μέρει για την οικονομική της δραστηριότητα.
- 2 Κατά το χρονικό διάστημα από το 2007 έως το 2015 πραγματοποιήθηκαν πολύ εκτεταμένες οικοδομικές εργασίες στο εν λόγω ακίνητο: Κατά τη διάρκεια μιας πρώτης φάσης, η οποία διήρκεσε έως τον Ιούλιο του 2010, πραγματοποιήθηκαν εργασίες στα τρία οπίσθια τμήματα (στο ενδιάμεσο κτίριο, στο διπλανό γυάλινο κτίριο και στο φρεάτιο του ανελκυστήρα) και στο ίδιο το κύριο κτίριο. Κατά τη δεύτερη φάση συνεχίστηκαν, μεταξύ άλλων, οι εργασίες που βρίσκονταν σε εξέλιξη στα τρία οπίσθια τμήματα και χρειάστηκε να πραγματοποιηθούν εκ νέου διάφορες εργασίες και, κατά την τρίτη φάση, ολοκληρώθηκαν οι εργασίες στο κύριο κτίριο. Μετά τις εργασίες, η αξία πώλησης του ακινήτου υπολογίστηκε σε 2 750 000 ευρώ, λαμβανομένης ως βάση της υπόθεσης ότι το κτίριο προοριζόταν για ιδιωτική στέγαση κατά 40 % και κατά 60 % για επαγγελματικούς σκοπούς.
- 3 Τον Ιανουάριο του 2014 καταργήθηκε η απαλλαγή από τον ΦΠΑ για την οικονομική δραστηριότητα του δικηγόρου, οπότε η L BV είναι έκτοτε εγγεγραμμένη ως υποκείμενη στον ΦΠΑ.
- 4 Από τον Αύγουστο του 2015, η Algemene Administratie van de Bijzondere Belastinginspectie (γενική διεύθυνση ειδικού φορολογικού ελέγχου, Βέλγιο) πραγματοποίησε απροειδοποίητο φορολογικό έλεγχο στην εταιρική έδρα της L BV για το χρονικό διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2015. Κατόπιν του ως άνω ελέγχου, η FOD Financiën (ομοσπονδιακή δημόσια οικονομική υπηρεσία, Βέλγιο) κατέληξε στο συμπέρασμα ότι κατά το εν λόγω χρονικό διάστημα η L BV είχε διαπράξει διάφορες παραβάσεις των νομοθετικών διατάξεων περί ΦΠΑ.

Με την οριστική απόφαση της FOD Financiën (ομοσπονδιακής δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας) της 21ης Σεπτεμβρίου 2017 προσδιορίστηκε οφειλή ΦΠΑ ύψους 163 756,24 ευρώ και η FOD Financiën (ομοσπονδιακή δημόσια οικονομική υπηρεσία) προσήψε στην L BV, μεταξύ άλλων, εσφαλμένη εφαρμογή

της περιόδου διακανονισμού. Η L BV είχε βασιστεί σε περίοδο διακανονισμού 15 ετών για το κόστος των προαναφερθεισών οικοδομικών εργασιών, ενώ η FOD Financiën (ομοσπονδιακή δημόσια οικονομική υπηρεσία) θεώρησε ότι οι εργασίες δεν αφορούσαν την ανέγερση κτιρίου, οπότε η περίοδος διακανονισμού περιοριζόταν σε 5 έτη.

- 5 Τον Οκτώβριο του 2017 κοινοποιήθηκε στην L BV εντολή πληρωμής για την καταβολή, μεταξύ άλλων, 163 756,24 ευρώ για ΦΠΑ και φορολογικών προστίμων ύψους 16 375,63 ευρώ λόγω παράνομης έκπτωσης ΦΠΑ.
- 6 Τον Οκτώβριο του 2018 η L BV άσκησε προσφυγή κατά της ως άνω εντολής ενώπιον του Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (πρωτοδικείου ανατολικής Φλάνδρας, τμήμα Γάνδης, Βέλγιο). Με απόφαση της 10ης Μαρτίου 2020, το ως άνω δικαστήριο έκρινε την προσφυγή παραδεκτή και εν μέρει βάσιμη.
- 7 Τον Ιούνιο του 2020 η FOD Financiën (ομοσπονδιακή δημόσια οικονομική υπηρεσία) άσκησε έφεση κατά της ως άνω απόφασης ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου. Η FOD Financiën (ομοσπονδιακή δημόσια οικονομική υπηρεσία) ζητεί, μεταξύ άλλων, από το δικαστήριο, αφενός, να κρίνει ότι έχει εφαρμογή το άρθρο 9, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, ΚΒ αριθ. 3, και ότι, κατά συνέπεια, η περίοδος διακανονισμού για τον επιβληθέντα επί των αγαθών επένδυσης ΦΠΑ ανέρχεται σε 5 έτη και, αφετέρου, να επιδικάσει τα ζητούμενα ποσά. Η L BV, η οποία άσκησε αντέφεση, ζητεί, μεταξύ άλλων, την απόρριψη της έφεσης της FOD Financiën (ομοσπονδιακής δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας) ως αβάσιμης.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 8 Η FOD Financiën (ομοσπονδιακή δημόσια οικονομική υπηρεσία) δεν συμφωνεί με την εφαρμογή της περιόδου διακανονισμού των 15 ετών, διότι οι οικοδομικές εργασίες δεν είχαν ως αποτέλεσμα την «ανέγερση κτιρίου», αλλά μόνον τη βελτίωση και ανακαίνιση του υπάρχοντος κτιρίου. Επομένως, οι νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις δεν επιτρέπουν την εφαρμογή της περιόδου διακανονισμού των 15 ετών στα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης.
- 9 Η L BV αρνείται ότι υπάρχει λόγος εφαρμογής περιόδου διακανονισμού 5 μόνον ετών. Κατά την άποψή της, η βελγική ρύθμιση δεν είναι σύμφωνη ούτε με την οδηγία περί ΦΠΑ ούτε με την βασική ιδέα ότι για τον διακανονισμό του ΦΠΑ μπορεί να εφαρμοστεί μεγαλύτερη περίοδος όταν πρόκειται για ακίνητα τα οποία κατά κανόνα χρησιμοποιούνται και αποσβένονται σε μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και τα οποία έχουν (σημαντικά) μεγαλύτερη οικονομική διάρκεια ζωής.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της διάταξης περί παραπομπής

- 10 Σύμφωνα με το άρθρο 187, παράγραφος 1, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας περί ΦΠΑ, η περίοδος διακανονισμού για τα αγαθά επένδυσης ανέρχεται, κατ' αρχήν, σε 5 έτη. Ωστόσο, το άρθρο 187, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο προβλέπει ότι, όσον αφορά τα «ακίνητα αγαθά επένδυσης», τα κράτη μέλη μπορούν να επεκτείνουν την περίοδο διακανονισμού μέχρι 20 έτη. Σύμφωνα με το άρθρο 189 της οδηγίας περί ΦΠΑ, τα κράτη μέλη μπορούν, μεταξύ άλλων, να καθορίζουν την έννοια των «αγαθών επένδυσης» και να προσδιορίζουν το ποσό του ΦΠΑ το οποίο πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον διακανονισμό. Το εν λόγω άρθρο προβλέπει επίσης ότι τα κράτη μέλη «λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο, ώστε να διασφαλίζεται ότι δεν προκύπτει κανένα αδικαιολόγητο πλεονέκτημα από τους διακανονισμούς», πράγμα που σημαίνει ότι η οδηγία περί ΦΠΑ καταλείπει στα κράτη μέλη ορισμένο περιθώριο εκτίμησης.

Η L BV υποστηρίζει ορθώς ότι αυτό το περιθώριο δεν είναι απόλυτο και ότι τα κράτη μέλη δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα όρια της ελευθερίας εκτίμησής τους, πράγμα που συνεπάγεται ότι πρέπει να συμμορφώνονται με τις έννοιες που χρησιμοποιεί η οδηγία περί ΦΠΑ.

- 11 Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν κάθε μέτρο ικανό να διασφαλίσει την εκτέλεση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το δίκαιο της Ένωσης και να απέχουν από τη λήψη οποιουδήποτε μέτρου ικανού να θέσει σε κίνδυνο την πραγματοποίηση των στόχων της Ένωσης.
- 12 Επιπλέον, τα κράτη μέλη πρέπει να ασκούν τις εξουσίες τους λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους της οδηγίας περί ΦΠΑ και την αρχή της φορολογικής ουδετερότητας που είναι εγγενής στο κοινό σύστημα ΦΠΑ. Πρέπει να γίνει δεκτή η άποψη της L BV κατά το μέρος που υποστηρίζει ότι η αρχή της ουδετερότητας νοείται ως ειδική έκφραση της αρχής της ισότητας, βάσει της οποίας αγαθά ή υπηρεσίες που είναι παρόμοιας φύσης, και εξ αυτού του λόγου βρίσκονται σε ανταγωνισμό μεταξύ τους, πρέπει να αντιμετωπίζονται κατά τον ίδιο τρόπο στο πλαίσιο της επιβολής του ΦΠΑ, και ότι ένας υποκείμενος στον φόρο μπορεί να επικαλεστεί την οδηγία περί ΦΠΑ για να αντιταχθεί σε εθνική ρύθμιση που είναι ασύμβατη προς την οδηγία αυτή και τις αρχές στις οποίες αυτή βασίζεται.
- 13 Ο Βέλγος νομοθέτης ρύθμισε τους διακανονισμούς σχετικά με τα ακίνητα και τα λοιπά αγαθά επένδυσης, μεταξύ άλλων, με το άρθρο 1, παράγραφος 9, πρώτο εδάφιο, σημείο 1, το άρθρο 48, παράγραφος 2, και το άρθρο 49 WBTW, καθώς και με το KB αριθ. 3.

Το Hof van Cassatie (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, Βέλγιο) συνήγαγε από τις ως άνω διατάξεις, με απόφαση της 30ής Απριλίου 2021, ότι οι πράξεις που αποβλέπουν ή συμβάλλουν στην αναμόρφωση ή τη βελτίωση κτιρίου ή τμήματος κτιρίου υπόκεινται σε περίοδο διακανονισμού 5 ετών, ενώ οι πράξεις που αποβλέπουν ή συμβάλλουν στην ανέγερση κτιρίου ή τμήματος κτιρίου υπόκεινται σε περίοδο διακανονισμού 15 ετών.

Ομοίως, με την απάντησή του σε κοινοβουλευτική ερώτηση που τέθηκε τον Μάιο του 2017, ο Minister van Financiën (Υπουργός Οικονομικών, Βέλγιο) επιβεβαίωσε ότι η περίοδος διακανονισμού για την αναμόρφωση ή τη βελτίωση κτιρίου ανέρχεται, κατ' αρχήν, σε 5 έτη, εκτός αν οι εργασίες που πραγματοποιήθηκαν είναι τόσο σημαντικές ώστε να προκύπτει εν τοις πράγμασι ένα νέο κτίριο.

Κατά συνέπεια, το βελγικό δίκαιο προβλέπει ότι σε περίπτωση εργασιών μετατροπής υπάρχοντος κτιρίου ισχύει η δεκαπενταετής περίοδος διακανονισμού του ΦΠΑ που επιβάλλεται επί των εν λόγω εργασιών όταν μετά την ολοκλήρωση των εργασιών υπάρχει «νέο κτίριο» για τους σκοπούς του ΦΠΑ.

- 14 Η L BV υποστηρίζει ορθώς ότι, σύμφωνα με τη βελγική ρύθμιση, η παρατεταμένη περίοδος διακανονισμού των 15 ετών δεν ισχύει για σημαντικές εργασίες σε κτίρια, όταν τα εν λόγω κτίρια δεν μπορούν να χαρακτηριστούν για τους σκοπούς του ΦΠΑ ως «νέο κτίριο», έστω και αν έχουν, ως συνέπεια των εργασιών που πραγματοποιήθηκαν, οικονομική διάρκεια ζωής ισοδύναμη με εκείνη των νεόδμητων κτιρίων, πράγμα που προκύπτει, μεταξύ άλλων, από την περίοδο απόσβεσης που εφαρμόζεται στις εργασίες αυτές, η οποία αντιστοιχεί στην περίοδο απόσβεσης των νεόδμητων κτιρίων, τούτο δε ανεξαρτήτως του είδους των εργασιών που πραγματοποιήθηκαν και της σημασίας τους για τη διάρκεια ζωής του κτιρίου ως οικονομικού μέσου παραγωγής.
- 15 Η L BV υποστηρίζει ότι το άρθρο 9 ΚΒ αριθ. 3, λόγω της τόσο αυστηρής μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της έννοιας των «ακινήτων αγαθών επένδυσης» που χρησιμοποιείται στην οδηγία περί ΦΠΑ [καθόσον εφαρμόζει τη δεκαπενταετή περίοδο διακανονισμού αποκλειστικά σε εργασίες που οδηγούν σε κτίριο δυνάμενο να πωληθεί με την εφαρμογή ΦΠΑ, χωρίς να εφαρμόζεται η ίδια περίοδος σε εργασίες που έχουν ως αποτέλεσμα ένα κτίριο να έχει, ως συνέπεια των εν λόγω εργασιών, οικονομική διάρκεια ζωής παρόμοια με αυτή ενός νέου κτιρίου, απλώς και μόνον επειδή, κατά τη γνώμη της FOD Financiën (ομοσπονδιακής δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας), το αναμορφωμένο κτίριο δεν μπορεί να πωληθεί με υπολογισμό ΦΠΑ], είναι ασύμβατο προς την οδηγία περί ΦΠΑ και ότι ο Βασιλεύς δεν άσκησε τις εξουσίες που του παρέχει το άρθρο 48, παράγραφος 2, WBTW κατά τρόπο σύμφωνο προς την εν λόγω οδηγία.
- 16 Η L BV υποστηρίζει ότι πρέπει να διαπιστωθεί, κατά κύριο λόγο, ότι τα άρθρα 187 και 189 της οδηγίας περί ΦΠΑ ουδόλως παραπέμπουν σε «νέα κτίρια» ή/και στο άρθρο 12 της εν λόγω οδηγίας, το οποίο ρυθμίζει τι πρέπει να θεωρείται στο πλαίσιο των διατάξεων για τον ΦΠΑ ως «νέο κτίριο», δυνάμενο να εκποιηθεί με υπολογισμό ΦΠΑ.
- 17 Αντιθέτως, κατά την άποψη της L BV, η έννοια του «αγαθού επένδυσης» αφορά προφανώς αγαθά που χρησιμοποιούνται επί μακρό χρονικό διάστημα και κατά κανόνα αποσβένονται. Κατά την άποψή της, ως «ακίνητα αγαθά επένδυσης» πρέπει να νοούνται ακίνητα που έχουν οικονομική διάρκεια ζωής (σημαντικά) μεγαλύτερη από την κανονική περίοδο διακανονισμού των 5 ετών, πράγμα που

προκύπτει μεταξύ άλλων από το γεγονός ότι αποσβένονται σε πολύ μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

Κατά την άποψη της L BV, για να μπορούν οι εργασίες σε ακίνητο να θεωρηθούν ως εργασίες σε ακίνητο αγαθό επένδυσης κατά την έννοια της οδηγίας περί ΦΠΑ, σημασία έχει η οικονομική διάρκεια ζωής του ακινήτου με βάση τις εργασίες που πραγματοποιήθηκαν ή τις εργασίες μετατροπής και όχι τόσο ο χρόνος της πρώτης χρήσης. Το θεωρεί λογικό, διότι η περίοδος διακανονισμού χρησιμεύει για τον έλεγχο και τη διόρθωση της έκπτωσης του ΦΠΑ που αφορά την κατασκευή ή τη δημιουργία ενός μέσου παραγωγής.

- 18 Η L BV παραπέμπει στην αρχή της φορολογικής ουδετερότητας η οποία, κατά την άποψή της, απαιτεί όλα τα ακίνητα αγαθά επένδυσης με την ίδια ή παρεμφερή οικονομική διάρκεια ζωής να αντιμετωπίζονται κατά τον ίδιο τρόπο από πλευράς ΦΠΑ, πράγμα που συνεπάγεται ότι πρέπει να υπόκεινται στην ίδια περίοδο διακανονισμού. Ισχυρίζεται δε ότι, όταν, όπως εν προκειμένω, πραγματοποιούνται σημαντικές εργασίες μετατροπής σε κτίρια τα οποία έχουν, ως εκ τούτου, οικονομική διάρκεια ζωής ίση με εκείνη των νέων κτιρίων, πράγμα που προκύπτει από την απόσβεση των εργασιών σε χρονικό διάστημα 33 ετών, τα κτίρια αυτά, ως μέσα παραγωγής τα οποία προκύπτουν ως συνέπεια των εργασιών, είναι συγκρίσιμα με νέα κτίρια και πρέπει να τυγχάνουν της ίδιας μεταχείρισης όσον αφορά τον ΦΠΑ.
- 19 Δεδομένου ότι η L BV ζητεί ερμηνεία της οδηγίας η οποία αποκλίνει από εκείνη που επιτρέπουν οι βελγικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και ότι υπάρχουν βάσιμες αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα του βελγικού δικαίου προς το δίκαιο της Ένωσης, το αιτούν δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να υποβάλει σχετικά προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο.